

Ez kapitola 12.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, bydlíš uprostřed vzpurného domu. Mají oči k vidění, ale nevidí, mají uši k slyšení, ale neslyší. Jsou dům vzpurný." [3] "Ty, lidský synu, slyš. Připrav si věci k přesídlení a přestěhuj se za denního světla před jejich očima. Přestěhuješ se před jejich očima ze svého místa na jiné místo. Snad nahlédnou, že jsou dům vzpurný. [4] Vynesesh své věci jako věci k přesídlení za denního světla před jejich očima. Sám pak vyjdeš večer před jejich očima jako ti, kdo jsou přesídlováni. [5] Před jejich očima se prokopej zdi a vyjdi. [6] Vezmeš své věci na záda, za soumraku je přeneš, jim před očima. Zastřeš si tvář, abys neviděl zemi. Učinil jsem tě předzvěstí pro izraelský dům." [7] Vykonal jsem, co mi bylo přikázáno. Za denního světla jsem vynesl své věci jako věci k přesídlení. Večer jsem se prokopával zdi a za soumraku jsem před jejich očima odnesl ty věci na zádech. [8] Za jitra se ke mně stalo slovo Hospodinovo: [9] "Lidský synu, což se tě nikdo z izraelského domu, domu vzpurného, nezeptal, co to děláš? [10] Řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Tento výnos se týká knížete v Jeruzalémě a celého domu izraelského, který je v městě. [11] A pokračuj: Já jsem předzvěstí toho, co vás čeká; co jsem dělal já, to udělají jim. Budou přesídlení, půjdou do zajetí. [12] I kníže, který je ve vašem středu, vezme za soumraku své věci na záda a vyjde. Prokopou zeď, aby ho vyvedli. Zastře si tvář, aby nespatriil svými očima zemi. [13] Rozprostřel jsem na něho síť, bude lapen do mé lovecké sítě. Zavedu ho do Babylóna v kaldejské zemi, ale ani ji nevidí a zemře tam. [14] Všechny, kdo jsou kolem něho jemu ku pomoci, i všechny jeho voje rozpráším do všech větrů a s taseným mečem jim budu v zádech. [15] I poznají, že já jsem Hospodin, až je rozptýlím mezi pronárody a rozpráším po zemích. [16] Ale určitý počet lidí z nich zachovám před mečem, hladem a morem, aby vyprávěli o všech svých ohavnostech mezi pronárody, mezi něž půjdou. I poznají, že já jsem Hospodin." [17] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [18] "Lidský synu, budeš jíst svůj chléb s třesením a pít vodu s chvěním a obavami. [19] A řekneš lidu země: Toto praví Panovník Hospodin o obyvatelích Jeruzaléma v zemi izraelské: S obavami budou jíst svůj chléb a v úděsu budou pít vodu, neboť jejich země bude zpusťována, zbavena své hojnosti pro násilnosti všech svých obyvatel. [20] Obydlená města se obrátí v trosky, země se stane zpusťovaným krajem. I poznáte, že já jsem Hospodin." [21] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [22] "Lidský synu, copak to máte za pořekadlo o izraelské zemi: 'Dny uběhnou a každé vidění selže'? [23] Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Učiním konec tomuto pořekadlu, už je v Izraeli nebudou říkat. A promluv k nim: Blízko jsou dny, kdy se splní všechna vidění. [24] Už nebude uprostřed izraelského domu žádné šalebné vidění a lichotivá věštba. [25] Když já Hospodin promluví, mluvím slovo, které se splní bez odkladu. Za vašich dnů, vzpurný dome, mluvím slovo a také je splním, je výrok Panovníka Hospodina." [26] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [27] "Lidský synu, hle, izraelský dům říká: 'Vidění, které on vidí, se splní za mnoho dnů; on prorokuje pro vzdálené časy.' [28] Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Už nebude odloženo žádné mé slovo. Promluví slovo a ono se splní, je výrok Panovníka Hospodina."